

<http://www.luju.ro/teroarea-dna-revine-odata-cu-desfiintarea-sij-judecatoarea-simona-marcu-din-csm-denunta-actiunile-cu-premeditare-pentru-sabotarea-sij-nu-a-existat-vointa-tocmai-pentru-ca-aceasta-sectie-sa-poata-fi-acuzata-de-ineficienta-ca-argument-in-favoarea-desfiint>

TEROAREA DNA REVINE ODATA CU DESFIINTAREA SIJ – Judecatoarea Simona Marcu din CSM denunta actiunile cu premeditare pentru sabotarea SIJ: “Nu a existat vointa tocmai pentru ca aceasta sectie sa poata fi acuzata de ineficienta ca argument in favoarea desfiintarii”. Marcu nu uita abuzurile DNA: “Nimeni nu a prezentat scuze publice... Prin rapoartele de activitate ale DNA nu au fost recunoscute greselile savarsite, ci s-a incercat transferarea culpei catre judecatori sau CCR”

Scris de L.J. | Data: 03.02.2021 11:25

Anii de teroare in care judecatorii si procurorii din intreaga tara erau santajati si intimidati cu dosare fabricate de DNA ca sa pronunte solutiile dorite de parchetul anticoruptie, se pot intoarce odata cu desfiintarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie (SIJ). Sectie care a fost sabotata constant, astfel incat sa se creeze imaginea unei structuri ineficiente si functionale, pentru ca ulterior aceasta imagine sa fie folosita ca argument pentru desfiintarea SIJ. O spune chiar **judecatoarea Simona Marcu (foto) din Consiliul Superior al Magistraturii**, care anunta ca nu va vota proiectul de desfiintare a SIJ propus de ministrul Justitiei Stelian Ion.

Intr-un interviu acordat [Revistei Q Magazine](#), judecatoarea Simona Marcu refuza varianta ca DNA sa primeasca din nou competenta in anchetarea magistratilor si aminteste devastatorul raport al Inspectiei Judiciare aprobat din CSM in care s-au devoalat abuzurile in serie comise de parchetul anticoruptie impotriva judecatorilor si procurorilor. *“Cand judecatorul este abuzat, justitia este in pericol si cand justitia este in pericol, echilibrul puterilor si, prin urmare societatea si statul sunt in pericol”*, explica Simona Marcu.

Totodata, judecatoarea Marcu nu uita modul in care DNA a incercat sa isi acopere greselile, derapajele si abuzurile savarsite dand vina pe judecatori si pe Curtea Constitutionala a Romaniei. *“In pofida numeroaselor abuzuri constatate inclusiv prin hotarari judecatoresti definitive, pana in acest moment nimeni nu a prezentat scuze publice justitiabililor, judecatorilor si opiniei publice in general pentru toate derapajele si pentru prejudiciile grave de imagine si nu numai aduse sistemului judiciar si persoanelor vizate”*, subliniaza Simona Marcu.

Redam interviul realizat de [Revista Q Magazine](#) cu judecatoarea Simona Marcu din CSM:

Exista tot mai multa presiune politica pentru desfiintarea SIJ, desi Decizia nr. 33/2018 a Curtii Constitutionale apreciaza inclusiv oportunitatea infiintarii acestei structuri, complet depolitizata. Si mi se pare elocvent ce-au retinut judecatorii constitutionali: ca SIJ “constituie o garantie legala a principiului independentei justitiei, sub aspectul componentei sale individuale, independenta judecatorului. Se asigura, pe aceasta cale, o protectie adecvata a magistratilor impotriva presiunilor exercitate asupra lor, impotriva abuzurilor savarsite prin sesizari/denunturi arbitrare si se asigura o practica unitara, la nivelul acestei structuri de parchet, cu privire la efectuarea actelor de urmarire penala pentru infractiunile savarsite de magistrati”. Care este opinia dumneavoastra?

Ca judecator nu ma pot implica in jocul politic firesc, specific oricarei democratii, fiind tinuta de obligatia de rezerva. De pe aceasta pozitie, nu pot comenta strategiile formatiunilor politice, calculele lor electorale, mizele politice de tot felul.

In egala masura, insa, sunt membru al Consiliului Superior al Magistraturii, institutie care, potrivit Constitutiei, este "garantul independentei justitiei". Iar justitia, tot potrivit Constitutiei, "se realizeaza prin ICCJ si celelalte instante judecatoresti", acestea formand una dintre cele trei puteri ale statului – puterea judecatoreasca.

Chestiunea pe care o puneti in discutie – desfiintarea SIIJ, are legatura cu independenta justitiei, mai ales a judecatorului. Si lupta pentru independenta unei puteri este eminentamente politica. Specificul acestei politici este ca ea transcende agendele de partid, pentru a se situa direct la nivelul sistemului de contraponderi care asigura functionarea statului democratic. **Stat de drept, in sensul guvernarii pe baza legii sau prin lege, au avut si dictatorii.** Statul democratic este insa cel care legitimeaza statul de drept, intemeindu-l pe vointa populara si garantandu-i eficienta prin increderea populara.

Iata de ce, cand este vorba despre independenta judecatorilor, fara de care independenta justitiei ramane o vorba goala, nu putem fi rezervati, ci suntem obligati sa fim militanti.

Asa cum magistrul a spus-o Curtea Constitutionala in decizia amintita de dumneavoastra, reiterandu-si propria jurisprudenta, "dispozitiile art.124 alin.(3) din Constitutie, conform carora judecatorii sunt independenti si se supun numai legii nu au un caracter declarativ, ci constituie norme constitutionale obligatorii pentru parlament, care are indatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzatoare de asigurare reala a independentei judecatorilor, fara de care nu se poate concepe existenta statului de drept, prevazut de art.1 alin.(3) din Constitutie".

Asadar independenta judecatorului nu este un moft, un principiu bun de afirmat in documente interne si internationale, ci un pilon fundamental al statului de drept, puterea legiuitoare avand indatorirea de a gasi cele mai adecvate mecanisme legislative care sa asigure un caracter real al acestei valori. Iar daca puterea legislativa nu o face, CSM, ca garant constitutional, trebuie sa se implice. Altminteri, in ce ar mai consta garantia si care ar mai fi realitatea ei?

Prin proiectul de lege de desfiintare a SIIJ, promovat recent in consultare publica de MJ, se arata, printre altele, ca de la data intrarii in vigoare a legii, DNA redobandeste competenta de a instrumenta anumite cauze in care sunt implicati judecatorii ICCJ, toti ceilalti judecatori ?i procurori, inclusiv judecatorii ?i procurorii militari ?i cei care au calitatea de membri ai CSM. Cum vedeti aceasta situatie, avand in vedere ca in Raportul Inspectiei Judiciare privind "Respectarea principiilor generale care guverneaza activitatea Autoritatii judecatoresti in cauzele de competenta DNA vizand magistrati sau in legatura cu acestea", validat in 2019 de CSM, se confirma ca in perioada 01.01.2014 – 31.07.2018 la nivelul structurilor DNA au fost inregistrate 1.459 de dosare vizand 845 de procurori si 1.443 de dosare vizand 1.962 de judecatori (in raport mentionandu-se in mod expres ca "NU exista posibilitatea efectuării unui calcul exact al numarului total de judecatori vizati in dosarele de urmarire penala analizate")?

Proiectul de lege la care va referiti va fi supus avizarii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii in cursul lunii februarie. In opinia mea, proiectul este inacceptabil in forma prezentata si voi vota cu toata convingerea pentru avizarea sa nefavorabila.

Redobandirea competentei de a efectua urmarirea penala de "parchetele competente potrivit legii", adica in principal de DNA, cum enunta proiectul in art.1 alin.(2), ridica numeroase probleme, care deja au fost abordate si dezbatute in spatiul public.

M-as limita pentru moment doar la raportul indicat in intrebarea dumneavoastra, raport aprobat prin Hotararea Plenului CSM nr. auto/15 octombrie 2019, disponibila pe pagina de internet a Consiliului. **Concluziile acestui raport evidentiaza multiple incalcarii ale normelor de procedura de catre unii procurori din cadrul Directiei Nationale Anticoruptie care au efectuat in perioada 01.01.2014 – 31.07.2018 urmarirea penala in cauze vizand judecatori si procurori.**

Cazurile concrete identificate in raport sunt foarte numeroase, nu pot fi prezentate exhaustiv, insa pot exemplifica prin doua cazuri culese aleatoriu:

-Solutionarea prin clasare a unui dosar (37/P/2006) dupa 12 ani si 6 luni de la inregistrare, in momentul in care operationalizarea SIIJ era iminenta; in acest dosar, la data de 8 noiembrie 2010 se dispusese continuarea urmaririi penale in personam fata de judecator;

-Sesizarea din oficiu la 30.04.2012 vizand un judecator din cadrul Inaltei Curti de Casatie si Justitie (dosarul nr.182/P/2012), cauza in care s-au dispus masuri tehnice de supraveghere in perioada 30.04.2015-27.07.2015 cu privire la care judecatorul nu a fost informat, ordonanta de clasare data in temeiul art.16 alin.(1) lit.c) din Codul de procedura penala la data de 21.04.2017, inspectia Judiciara identificand perioade lungi de timp (de ordinul anilor) in care dosarul a ramas in nelucrare.

Au fost identificate extrem de multe incalcati procedurale, toate fiind documentate in raportul amintit. Dintre acestea as evidentiala doar trei, care pun in lumina pericolul pe care il prezinta lasarea urmaririi penale a judecatorilor in competenta DNA.

In primul rand, amintesc cazurile in care ofiteri SRI au efectuat acte specifice activitatii de urmarire penala in cauzele privind magistrati. Desigur, prezenta serviciilor de informatii in orice procedura judiciara este contraindicata. Proba informativa este una, si ea tine de apararea securitatii statului, iar proba judiciara este alta, in administrarea ei locul central detinandu-l apararea drepturilor omului, printre care dreptul la aparare, la un proces echitabil si la egalitatea armelor. Cand, inasa, persoana urmarita este un membru al puterii judecatoresti, implicarea unor lucratori din afara autoritatii judecatoresti este egala cu o ingerinta a executivului intr-un domeniu in care separatia puterilor ii interzice, cu desavarsire, sa fie prezent. Aici nu mai este vorba despre posibile abuzuri care aduc atingere unor persoane fizice izolate, ci de afectarea functionarii unui sistem si astfel, de punerea in pericol a societatii in ansamblul sau. Cu alte cuvinte, nu este vorba, asa cum ar parea la prima vedere, doar de protejarea judecatorilor, ci de protejarea justitiabililor si a armoniei sociale in ansamblul sau.

Cand judecatorul este abuzat, justitia este in pericol si cand justitia este in pericol, echilibrul puterilor si, prin urmare societatea si statul sunt in pericol.

In al doilea rand, a fost identificata practica DNA privind solicitarea de dosare aflate pe rolul instantelor judecatoresti pentru o asa zisa evaluare a masurilor dispuse de judecatori in procese aflate in desfasurare. In realitate, aceasta nu este o evaluare, ci o amenintare menita a-l forta pe judecator sa pronunte o anumita solutie conforma celor dorite de procuror. Nu se poate vorbi despre independenta judecatorului daca, in timp ce instrumenteaza un caz, este obligat sa isi explice actele in fata procurorilor.

In al treilea rand, este vorba despre tehnica sesizarii din oficiu a DNA impotriva judecatorilor si a cercetarii penale a acestora pentru solutiile dispuse in diverse cauze. Or, independenta justitiei presupune tocmai faptul ca judecatorul nu poate fi anchetat si cu atat mai putin inculpat pentru hotararile pe care le pronunta. Evident, aceasta nu inseamna ca judecatorul beneficiaza de imunitate si ca nu va raspunde pentru incalcarea legii penale, inasa rationamentul judiciar nu poate fi supus in nicio situatie supracontrolului sau cenzurii organului de urmarire penala. Aceasta problema a anchetarii unui judecator pentru hotararile pronuntate este mai actuala ca oricand si fac referire la un caz foarte mediatizat recent. Nu doresc sa antamez, inasa, acest subiect, pentru ca pe rolul Consiliului sunt cateva lucrari care vizeaza aceasta chestiune, dar cu siguranta la momentul potrivit imi voi prezenta punctul de vedere.

Toate aceste aspecte, coroborate cu virulenta reactiilor impotriva acelor care nu fac decat sa aduca la cunostinta opiniei publice existenta lor, precum si cu lipsa oricarei asumari institutionale, ma determina sa cred ca redobandirea de catre DNA a competentelor vizand anchetarea judecatorilor si procurorilor nu este oportuna, cel putin in acest moment.

Prin Decizia nr. 33/2018, Curtea Constitutionala, a respins obiectiile de neconstitutionalitate si a aratat ca prin infiintarea acestei Sectii nu sunt incalcate nici prevederile Constitutiei Romaniei si nici tratatele internationale la care Romania este parte. in schimb, prin Raportul MCV aferent anului 2019, Comisia Europeana arata ca "Sectia respectiva ar putea fi utilizata ca instrument de presiune politica". Care este realitatea? Cine spune adevarul?

Realitatea este ca temerea exprimata in raportul MCV nu are o justificare in cadrul normativ, care a trecut examenul de constitutionalitate.

SIIJ este structura din cadrul Ministerului Public cea mai ferita de influenta politica, intrucat potrivit Legii nr.304/2004 intreaga procedura de selectie/validare a procurorilor care functioneaza in aceasta sectie este derulata exclusiv de CSM.

Eu am o rezerva fata de modul in care sunt intocmite aceste rapoarte MCV, din punctul de vedere al rigurozitatii informatiilor furnizate de diversele surse. La nivelul CSM nu o data am semnalat aspecte incorect prezentate in aceste rapoarte.

Pe de alta parte, am constatat uneori si o dubla masura in abordarea recomandarilor MCV de catre factorii nationali responsabili. De exemplu, aceleasi rapoarte MCV au recomandat constant, de ani de zile, ca procurorii de rang inalt sa fie numiti printr-o procedura transparenta, bazata pe merite, elaborata "cu sprijinul Comisiei de la Venetia", care sa poata oferi garantii suficiente impotriva politizarii.

Cu toate acestea, in continuare procurorii de rang inalt sunt numiti de Presedintele Romaniei, om politic, la propunerea ministrului justitiei, si el tot om politic, avizul Sectiei pentru procurori din CSM fiind doar consultativ. Propunerea de a transforma avizul Sectiei pentru procurori intr-un aviz conform nu rezolva fondul problemei, intrucat tot ministrul justitiei, om politic, decide pe cine va propune si pe cine nu in functiile respective.

In fine, faptul ca SIIJ este complet in afara jocului politic datorita modului de recrutare a tuturor procurorilor care functioneaza in aceasta unitate de parchet, nu inseamna ca procurorii din aceasta structura nu pot comite erori, ca orice alt magistrat. Insa orice comparatie cu situatiile documentate despre care am facut vorbire anterior este complet deplasata.

Spre deosebire de fostul Serviciu pentru combaterea coruptiei din justitie, infiintat in cadrul DNA prin Ordinul nr. 10/31.01.2014 al procurorului sef DNA, membrii SIIJ sunt numiti de CSM, iar nu de seful unei structuri a parchetului, indiferent de cat de inalt ar fi rangul acestuia. Or, nu poate exista nicio comparatie intre CSM si procurorul-sef al DNA din punctul de vedere al independentei si al transparentei institutionale. Ca sa nu mai vorbim de rolul constitutional.

In acest context, reamintesc faptul ca judecatorii si procurorii, membri alesi ai CSM, sunt reprezentanti ai colegilor lor de la toate nivelurile sistemului judiciar, desemnati prin vot direct, fara interferente politice, in timp ce procedura de numire a procurorilor de rang inalt criticata de rapoartele MCV, dar inca in fiinta, are o importanta componenta politica.

As mai adauga ca, in realitate, SIIJ nu a functionat niciodata la capacitate maxima. La ora la care vorbim, in aceasta sectie isi desfasoara activitatea 7 procurori, 6 cu functii de executie si unul cu functie de conducere, deci mai putin de jumatate din cat prevede legea in vigoare. Practic, cat un serviciu teritorial al DNA.

Este clar ca nu a existat vointa reala de a completa schema la nivelul stabilit de lege, tocmai pentru ca ulterior aceasta sectie sa poata fi acuzata de ineficienta ca argument in favoarea desfiintarii.

E oportuna reinfiintarea la nivelul DNA a unui serviciu care sa instrumenteze cauzele penale avand ca obiect infractiuni savarsite de magistrati sau in legatura cu acestea, pe modelul Serviciului pentru

combaterea coruptiei din justitie, infiintat prin Ordinul nr. 10/31.01.2014 al procurorului sef DNA?

E o intrebare retorica, nu? Prin tot ceea ce am spus pana acum am argumentat raspunsul negativ la intrebarea dvs.

Dincolo de discutiile politice interminabile, care ar trebui sa inteleaga romanii ca este miza reala a desfiintarii SIIJ?

Oamenii trebuie sa inteleaga ca singura lor garantie pentru a avea un proces echitabil, pentru a le fi respectate drepturile si libertatile lor fundamentale, o reprezinta judecatorul independent.

SIIJ nu este un scop in sine. V-as relata un episod trist din istoria recenta a ICCJ, petrecut in perioada 2011-2018, cand DNA a anchetat si acuzat abuziv 4 judecatori ai acestei instante, in special din cadrul Sectiei de Contencios Administrativ si Fiscal. DNA a verificat intreaga activitate din perioada ianuarie 2010-iulie 2011 a unui judecator cu functie de conducere in cadrul ICCJ, solicitand copii de pe toate hotararile pe care le-a pronuntat. Solicitarea parchetului le-a vizat si pe alte doua judecatoare de la instanta suprema, astfel incat ICCJ – SCAF a inaintat DNA un numar total de 2166 de hotarari, dupa cum reiese din Sentinta penala nr.1055/29 noiembrie 2016 pronuntata de iCCJ-Sectia Penala in Dosarul nr.2820/1/2016, ramasa definitiva.

Nu trebuie uitate suferintele prin care au trecut cei 4 judecatori inculpati de DNA in dosarul respectiv si consecintele devastatoare asupra carierelor si vietii personale a acestora.

Dar nu trebuie lasata la o parte nici tracasarea celor 15 martori, judecatori ai aceleiasi instante, marea majoritate din cadrul SCAF, pentru infractiuni inchipuite, in proceduri care au fost deturnate de la scopul lor legitim.

Va intrebati sub cata presiune si-au desfasurat activitatea judecatorii din cadrul instantei supreme si in ce conditii au solutionat cereri de natura celor investigate? Prin aceste actiuni ilicite a avut de suferit sistemul judiciar in esenta sa, dar in egala masura au avut de suferit si justitiabilii.

Lordul Acton spunea ca "orice putere corupe, iar puterea absoluta corupe in mod absolut". Echilibrul puterilor in stat este esential. Sa cautam a echilibra puterile si in cadrul parchetului si al autoritatii judecatoresti.

Anul trecut, Plenul CSM a avizat negativ propunerea legislativa pentru desfiintarea SIIJ. Care au fost motivele care au stat la baza acestei decizii? Isi va mentine CSM pozitia si anul acesta, in conditiile in care noul ministru al Justitiei a retrimis catre CSM proiectul de lege, in vederea avizarii? Am vazut ca insusi actualul presedinte al Consiliului, judecatorul Bogdan Mateescu a declarat recent, intr-un interviu, ca fara garantii si filtre care sa apere magistratii, nu va vota proiectul lui Stelian Ion.

Intr-adevar, prin Hotararea nr.102/28 mai 2020, propunerea legislativa pentru desfiintarea SIIJ inaintata CSM anul trecut a fost avizata negativ de Plenul Consiliului.

Motivele au vizat aspecte atat de tehnica legislativa, cat si de fond. Cele de fond au facut trimitere la Decizia Curtii Constitutionale nr.33/2018 amintita anterior, dar si la avizul Comisiei de la Venetia din octombrie 2018 in care s-a retinut ca organizarea si structura Ministerului Public sunt probleme ce tin de competenta autoritatilor nationale si a fost apreciata preocuparea legiuitorului de a asigura in reglementarea acestei structuri garantii procedurale efective pentru magistratii vizati.

Nu in ultimul rand, Plenul CSM a luat act si de faptul ca Inalta Curte de Casatie si Justitie si marile curti de apel din Romania s-au opus desfiintarii SIIJ. Am convingerea ferma ca magistratii de la aceste instante s-au opus revenirii competentei de urmarire penala a judecatorilor la DNA cunoscand adesea nemijlocit modul in care, in trecutul nu foarte indepartat, s-au derulat anchetele penale de catre aceasta structura a parchetului.

Acest lucru s-a intamplat poate si datorita faptului ca, in pofida numeroaselor abuzuri constatate inclusiv prin hotarari judecatoresti definitive, pana in acest moment nimeni nu a prezentat scuze publice justitiabililor, judecatorilor si opiniei publice in general pentru toate derapajele si pentru prejudiciile grave de imagine si nu numai aduse sistemului judiciar si persoanelor vizate.

Mai grav de atat este faptul ca prin rapoartele de activitate ale DNA nu au fost recunoscute greselile savarsite, ci s-a incercat constant o justificare a acestora prin transferarea culpei catre judecatori sau, mai nou, catre Curtea Constitutionala.

Elocvent in acest sens este cazul unui fost procuror-general al Romaniei (n.r. Tiberiu Nitu), urmarit penal de DNA si obligat sa isi dea demisia din functie din acest motiv, fata de care DNA a dispus clasarea cauzei in baza art.16 alin.(1) lit.b) din Codul de procedura penala, sub motiv ca fapta de abuz in serviciu ar fi fost dezincriminata de CCR, in timp ce in realitate fapta imputata fostului procuror-general nu a existat, astfel cum a constatat Inalta Curte de Casatie si Justitie prin hotarare definitiva.

Pentru toate aceste motive, eu personal imi voi mentine punctul de vedere exprimat anterior si nutresc speranta ca majoritatea membrilor CSM vor avea aceeasi abordare.